

det fulde Ansvar for, at de ikke ere fremkomne med et saadant Forslag, at en Løsning af denne Sag var mulig.

Ellinger: Disse Bemærkninger forekomme mig at ramme ganske ved Siden af. Det er jo vel bekendt, at Reformpartiet og ogsaa den ærede Minister har ført Forhandlinger med de frikonservative i overmaade lange Tider. Højre har jo fremsat sit Forslag. Nu siger den ærede Minister, at det er Højre, der har Ansvaret for, at det ikke har fremsat et Forslag, som kunde bringe en Løsning. Nej, det kan det umuligt være. Højre har stillet et Forslag, med Hensyn til hvilket jeg med Rette før sagde, at det var fra Højres Side et ganske anderledes stort Skridt end de smaa Skridt, som Reformpartiet skulde foretage, naar det vilde acceptere dette Forslag. Men det er jo ikke lang Tid siden, at dette Forslag kom til at foreligge. Det er saa kort Tid siden, at der overhovedet ikke har kunnet finde en indgaaende Debat Sted. Vi have kun set Repræsentanter for forskellige Medlemmer af Ministeriet — jeg mener Blade — straks kassere det hele. Nogen egentlig Debat har ikke fundet Sted om dette Forslag.

Men i alt Fald i dette Øjeblik har man for i Aar med rask Haand besluttet — formodentlig under Paavirkning af Paaskeferien — at kaste det hele bort fra Rigsdagens Bord og sige: Herefter skal ingen Forhandling finde Sted, og det bære virkelig Reformpartiet og det højtærede Ministerium i første Række Ansvaret for.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Til det ærede Medlems Udtalelser skal jeg kun sige, at hvis Højres Medlemmer i Udvalget have haft noget at tale med Ministeren om, have de lige saa vel kunnet søge ham og tale med ham som ethvilket som helst andet Partis Repræsentanter her paa Rigsdagen. Jeg skal kun tilføje, at det, som nu udtaltes af det ærede Medlem, gik jo ud paa, at det, han krævede af Venstre, det, han krævede af Regeringen, var, at man skulde modtage de Forslag, som Højre havde opstillet. Men det, som kunde synes at ligge i de Bemærkninger, det ærede Medlem kom med før, var, at man kunde have faaet en eller anden Løsning, som han ikke nærmere omtalte. Det var derfor, mine Bemærkninger fremkom — aldeles ikke for paa ny at tale om

Højres Forslag, som ligger fremme og kan ses af enhver, ligesom ogsaa sikkert enhver paa Forhaand kunde vide, at Venstre ikke kunde gaa ind derpaa.

Ellinger: Nej, de Antydninger, som den ærede Minister der omtalte, fandtes aldeles ikke i min Tale. Desuden har Højre jo ikke krævet, at Venstre skulde foretage disse smaa Skridt for at acceptere dette Forslag. Det har jeg ikke udtalt; jeg sagde blot, at det er smaa Skridt i Sammenligning med det store Skridt, Højre har foretaget.

Det glæder mig meget at høre, at Højre kan finde den højtærede Minister hjemme, men jeg har naturligvis ikke næret Tvivl om, at naar Højre vilde forhandle med Ministeren, saa kunde man nok finde Ministeren hjemme. Og Sagen har jo været til Forhandling i Fællesudvalget, hvor de forskellige Partier have drøftet denne Sag, ikke alene med den højtærede Minister, men ogsaa med hinanden, og ogsaa andre Steder, hvor jeg ikke alene kan finde Ministeren, men hvor ogsaa den højtærede Minister kan finde Højre, og det glæder mig, at Ministeren ogsaa har ledt en lille Smule efter Højre.

Ordføreren (Anders Nielsen): Maa jeg med Hensyn til Forhandlingerne imellem de forskellige Partier — altsaa ogsaa imellem Reformpartiet og Højre — sige, at det ærede Medlem vil kunne erkyndige sig om, hvorledes Forholdet var, efter at Underudvalget var nedsat; det ærede Medlem vil nok gaa til de rette vedkommende, til sine egne Meningsfæller — dem kalder jeg rette vedkommende i dette Forhold —, for dem tror han vel bedst. Der kan han faa Besked om, at paa et givet Tidspunkt vare vi i Underudvalget færdige til at afslutte vort Arbejde, men at det da netop var paa Foranledning fra Højres Side, at Underudvalget fremdeles holdtes aabent, fordi man fra den Side ønskede Konferencer, private Konferencer, i deres Partigruppe. De forbleve resultatløse, i alt Fald for Underudvalgets Vedkommende; der kom ikke noget ud deraf; men dette kan i alt Fald Venstrereformpartiet her i Tinget eller i Fællesudvalget eller i Underudvalget ikke gøre for.

Saa vil jeg blot sige to Ord til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Han forlystede sig stadi med dette Sogneraad paa 5 Medlemmer derude i en eller anden herlig Plet